

PRINCIPIILE ÎMPĂRĂȚIEI

*Pregătirea pentru a experimenta Împărăția și
expansiunea acesteia*

DR. MYLES MUNROE

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books
Baia Mare
2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MUNROE, MYLES

Principiile împărăției : pregătirea pentru a experimenta împărăția și expansiunea acesteia / dr. Myles Munroe ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2025

ISBN 978-630-6622-68-9

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Kingdom Principles: Preparing For Kingdom Experience And Expansion*
© Copyright 2006 - Myles Munroe

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din noua traducere în limba română a Bibliei (NTR).

Citatele marcate NTR sunt preluate din Noua Traducere Românească a Bibliei.

Citatele marcate BTF2015 sunt preluate din traducerea Fidela 2015 a Bibliei.

Citatele marcate BVA sunt preluate din Biblia în versiunea actualizată 2018.

Citatele marcate VBRC2020 sunt preluate din versiunea Biblia Romano-Catolică 2020.

Citatele marcate RMNN sunt preluate din versiunea Cornilescu 1924, revizuită în 2010, 2014.

Citatele marcate NIV sunt traduse din versiunea New International Version a Bibliei în limba engleză.

Citatele marcate NSA sunt traduse din versiunea New American Standard a Bibliei în limba engleză.

PRINCIPILE ÎMPĂRĂȚIEI: Pregătirea pentru a experimenta Împărăția și expansiunea acesteia - Myles Munroe

Copyright © 2025 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-68-9

CUPRINS

Prefață	7
Introducere	11
Capitolul unu	
Prioritatea Împărăției	23
Capitolul doi	
Împărăția lui Dumnezeu versus guvernele oamenilor	39
Capitolul trei	
Conceptul Original al Împărăției: Colonizarea Pământului	63
Capitolul patru	
Conceptul Împărăției #1: Înțelegerea conceptului de împărați în Împărăție	85
Capitolul cinci	
Conceptul Împărăției #2: Înțelegerea conceptului de Domn în Împărăție	109
Capitolul șase	
Conceptul Împărăției #3: Înțelegerea conceptului de teritoriu în Împărăție	127
Capitolul șapte	
Conceptul Împărăției #4: Înțelegerea conceptului de constituție în Împărăție	145

Capitolul opt

Conceptul Împărăției #5:

Înțelegerea conceptului de lege în Împărăție 161

Capitolul nouă

Conceptul Împărăției #6:

Înțelegerea conceptului de chei în Împărăție 179

Capitolul zece

Conceptul Împărăției #7:

Înțelegerea conceptului de cetățenie în Împărăție 201

Capitolul unsprezece

Conceptul Împărăției #8:

Înțelegerea conceptului de cultură în Împărăție 215

Capitolul doisprezece

Conceptul Împărăției #9:

Înțelegerea conceptului de dăruire pentru Împărat în Împărăție 229

PREFAȚĂ

În timp ce scriam această carte, m-am gândit la un moment dat, în privat, la următoarele întrebări:

- De ce există atât de multă ură în lume?
- De ce discriminăm oameni care au valoare umană?
- De ce există rasism în lume?
- Care sunt beneficiile războiului?
- De ce urmăresc oamenii din fiecare generație puterea în detrimentul păcii?
- De ce există atât de multe religii?
- De ce există conflicte între religii?
- De ce nu putem să ne iubim unii pe alții pe pământ?
- De ce nicio religie nu este suficient de bună pentru toți oamenii?
- Ce pot face eu pentru a face o diferență în această lume?
- De ce există mereu tensiune între politică și religie?
- Va exista vreodată pace și armonie globală pe pământ?
- De ce progresul științific și intelectual al omului nu a reușit să rezolve problemele sale sociale, culturale și religioase?
- Există speranță pentru lumea noastră?
- Ce se va întâmpla cu viitorul copiilor noștri? În ce fel de lume vor trăi?

Simpla formulare a acestor întrebări poate aprinde un spirit

de depresie și disperare, deoarece ele dezvăluie deficiențele și imperfecțiunile umanității și aruncă un nor sumbru de îndoială asupra realizărilor noastre ca rasă, precum și asupra potențialului nostru de a ne îmbunătăți situația.

Cu toate acestea, doresc să declar cu speranță și entuziasm că această carte prezintă soluția – o idee mai veche decât timpul, dar la fel de proaspătă ca ziua de mâine în abordarea strigătului inimii umanității în căutarea unei lumi mai bune. Această soluție nu se găsește nici în religie, nici în politică, ci într-o idee care a fost înțeleasă greșit timp de șase mii de ani – un concept care a fost stabilit la temelia creației, dar apoi a fost pierdut. Este o idee care oferă valoare, egalitate, semnificație și scop fiecăruia dintre cei peste șase miliarde de oameni de pe această planetă, toți meritând ce este mai bun în viață. Această idee este despre tine, despre mine și despre ceva ce ne-a aparținut dintotdeauna prin drept divin. Este o idee frumoasă, care a stat latentă timp de secole, așteptând să fie redescoperită.

Această carte este despre scopul original al existenței tale și despre sursa sensului vieții tale. În paginile acestea vei descoperi motivația divină a Creatorului, planul și mandatul Său pentru creație, precum și rolul tău în acest plan. După ce vei citi această carte, vei fi echipat cu cunoștințele necesare pentru a răspunde la unele dintre întrebările enumerate mai sus. Sunt convins că vei ajunge să crezi, așa cum cred și eu, că există speranță pentru omenire, dar numai pe măsură ce ne reconectăm la sursa creației și la conceptele originale ale Creatorului nostru pentru viața pe această planetă.

Moise, marele luptător pentru libertate și fost prinț al Egiptului, a consemnat pentru prima dată această idee acum 3.500 de ani în scrierile sale, documentând povestea creației.

Însă, chiar și în vremea sa, acesta era deja un concept străvechi. Apoi, acum 2.000 de ani, această idee minunată a fost reintrodusă de un tânăr învățător de la țară din Galileea, dar mai târziu a fost înțeleasă greșit și pierdută în procesul complicat al formării altei religii.

Care este această idee? Împărăția!

Când auzim cuvântul *împărăție*, ne vin imediat în minte diferite idei, concepte și imagini. Majoritatea conceptelor noastre despre viață sunt rezultatul culturii, dezvoltării sociale și educației noastre formale sau informale. Noi suntem produse ale culturii noastre și interpretăm lumea prin filtrul condiționării noastre mentale.

Conceptul de *împărăție*, în sensul său original și pur, s-a pierdut în lumea modernă. În civilizația occidentală, în special în ultimele generații, ideea de împărăție aproape că nu mai există, deoarece toate prototipurile fie au fost distruse, fie abandonate. Deoarece în lumea occidentală nu mai există împărății sau rămășițe ale acestora, trăim într-o generație în care adevăratul sens al celui mai important mesaj spus vreodată nu poate fi pe deplin înțeles.

Această preocupare este cea pe care această carte își propune să o abordeze. Scopul acestei cărți este de a reintroduce conceptele, principiile și natura adevăratelor împărății autentice, așa cum au fost prezentate de Creator, și de a demonstra superioritatea și avantajele Împărăției în comparație cu orice religie, ideologie politică, sistem de guvernare sau program social. Alătură-te mie în această călătorie de explorare și înțelegere a principiilor și preceptelor „Împărăției”.

INTRODUCERE

Cea mai mare amenințare la adresa societății civile este Comul. În fiecare zi, valul de imagini de pe ecranele noastre de televiziune spune această poveste tristă. Sânge, moarte, diplomație, conflicte, ură, frică, sărăcie, foamete, violuri, genocid, refugiați și migrarea umană, dezastre naturale, atacuri zilnice cu bombe, incertitudine economică, imigrație, corupție corporativă, decădere morală, revoluție sexuală și ciocnirea culturilor – toate acestea mărturisesc despre realitatea indiscutabilă că ne suntem propriii dușmani.

Toate universitățile noastre, tehnologia din spațiul cibernetic, telefoanele Blackberry, grupurile de reflecție, întâlnirile G-8, politicile fiscale și de imigrație, progresele medicale, experimentele sociale, conferințele religioase, marșurile pentru pace și declarațiile de încetare a focului și de pace pe pământ par să se prăbușească sub impactul spiritului nostru distructiv autoimpus. Construim clădiri și apoi le bombardăm; fabricăm arme și apoi le folosim împotriva noastră; inventăm medicamente care vindecă și apoi nu le dăm bolnavilor; îmbunătățim internetul pentru a îmbunătăți comunicarea globală și apoi îl folosim pentru a distruge moralitatea copiilor noștri. Suntem cel mai mare dușman al nostru.

SURSA RELIGIEI

Toate acestea sunt agravate de stabilirea unor religii sofisticate în care ne retragem pentru a evada din haosul social pe care l-am creat. Religia este cea mai puternică forță de pe pământ. În ciuda afirmațiilor multora care susțin contrariul, toți oamenii de pe pământ sunt religioși. Religia este definită ca aderarea la un set de credințe care reglementează comportamentul moral, social și ritualic al individului. Această definiție i-ar include și pe așa-ziii atei, laici, comuniști, socialiști, umaniști sau agnostici, pentru că toți aderă la un sistem de credințe de un fel sau altul, chiar dacă este vorba despre credința că nu există o componentă providențială în creație sau în viața așa cum o cunoaștem, sau o credință în puterea omului ca măsură supremă a adevărului și dreptății.

Practic, fiecare problemă majoră din istorie și din lumea contemporană poate fi atribuită unei fundații religioase. Religia a motivat masacrarea a milioane de oameni de-a lungul anilor, în evenimente cumplite precum Cruciadele, Inchiziția și războaiele legate de Reforma Protestantă și Contrareforma Catholică. Sclavia, curățarea etnică, apartheidul, segregarea, discriminarea rasială și alte practici opresive, toate au fost justificate printr-un cod sau sistem religios.

Chiar și acest mileniu nou a început cu acte definitive de terorism religios. Atacurile teroriste din 11 septembrie 2001 au trimis unde de șoc prin sistemul nervos global al omenirii și continuă și astăzi să alimenteze focurile conflictului, urii, fri-cii și crimei în întreaga lume. Cât de ironic este faptul că religia, însuși lucrul care, prin natura sa, ar trebui să ofere soluția la problemele omenirii și să aducă speranță și credință pentru

viață, a creat, de-a lungul istoriei, mai multe probleme decât a rezolvat.

Poate că acesta este unul dintre motivele pentru care atâtea milioane de oameni s-au îndepărtat de toate formele de religii instituționalizate și au ales să îmbrățișeze filosofii precum umanismul, comunismul și agnosticismul. Unii au renunțat pur și simplu și și-au pierdut orice speranță în umanitate. Eu însumi am avut o luptă îndelungată pentru a înțelege această dicotomie a naturii umane – dorința noastră de a ne închina și de a sluji o divinitate pe care o considerăm binevoitoare și iubitoare, demonstrând în același timp un zel distructiv motivat de „loialitatea” noastră față de această divinitate. Pe parcurs, și eu mi-am pierdut încrederea în conceptul de religie și, într-un sens real, am fost nevoit să caut ceva dincolo de și superior acestor practici defectuoase create de om.

Totuși, religia este un fenomen natural care există într-o formă sau alta în fiecare cultură umană – și a existat întotdeauna. Atât societățile umane primitive, cât și cele moderne manifestă ritualuri religioase care definesc cultura și viața lor comunală. Aceasta ridică întrebarea naturală: Care este sursa religiei și de ce este aceasta o caracteristică atât de naturală și inerentă spiritului uman?

Treizeci și cinci de ani de cercetare și explorare personală a acestei întrebări m-au condus la concluzia că religia este rezultatul unei foame innăscute în spiritul uman, pe care omul nu o poate defini, dar pe care trebuie să încerce să o satisfacă. Această foame imposibil de definit, care provine dintr-un vid creat de pierderea unui lucru pe care omul îl deținea cândva, îl împinge să caute răspunsuri dincolo de propriul său tărâm. Generații de oameni au încercat să satisfacă această foame prin

superstiții, ritualuri sofisticate, obiceiuri și practici care, de multe ori par să sfideze logica și rațiunea umană. Majoritatea activităților religioase umane încearcă să răspundă întrebărilor legate de existența și scopul omenirii, precum și despre viața de după moarte și lumea spirituală necunoscută. Multe dintre aceste religii sunt atractive pentru că le promet adepților lor puterea de a controla circumstanțele vieții lor de zi cu zi. Dacă îți pot împlini sau nu această promisiune este o altă poveste.

Scopul acestei cărți este să te ajute să abordezi aceste întrebări și să îți prezinte o propunere care depășește religia, mergând direct la inima celei mai mari nevoi a omenirii și oferind o soluție acestei căutări universale umane. Sunt convins că fiecare persoană de pe pământ caută, în cele din urmă, două lucruri în viață: **putere** și **scop**. Toți căutăm un **sens pentru existența noastră** și **puterea** de a ne controla viața și circumstanțele; puterea de a determina viitorul și de a prezice necunoscutul; puterea asupra morții și vieții. Căutăm acest scop și această putere în multe moduri: religie, politică, bani, faimă, notorietate, recunoaștere, influență. Căutarea scopului și a puterii este sursa și motivația principală pentru dezvoltarea religiei.

TOATE RELIGIILE SUNT LA FEL

Toate religiile sunt la fel în sensul că încearcă să răspundă la întrebările despre putere și sens. Toate promet puterea de a controla viața și circumstanțele și de a explica viața și moartea. Toate susțin că au adevărul. Toate revendică superioritatea unele față de altele. Toate se compară și concurează între ele. Toate cer aderarea la sistemul lor de credințe, negându-le pe celelalte. Toate sunt motivate de competiție și prosperă, de obicei,

într-o cultură izolată, care exclude alte segmente ale umanității. De fapt, toate religiile par să se laude cu un spirit de segregare și separatism. În loc să unească omenirea cu puterea comună și cunoașterea scopului, religia s-a dovedit a fi, în schimb, marele divizor al omenirii.

RĂSPUNSUL NERELIGIOS

Aceasta nu este o carte religioasă, ci o carte despre un concept care a fost introdus la începutul creației omului. Acest concept este sursa căutării umane, iar absența sa este motivul pentru care omul a „inventat” religia. Înainte de a încerca să discut despre acest concept dinamic, este necesar să mă refer la documentul în care a fost introdus pentru prima dată. În „cartea începuturilor”, prima carte a lui Moise, marele scriitor evreu și luptător pentru libertate, aceste cuvinte explică motivul căutării scopului și puterii de către omenire:

Atunci Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; ei să domnească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate animalele mici care mișună pe pământ!” (Geneza 1:26).

Această afirmație documentează cea mai importantă declarație făcută vreodată cu privire la om. Ea declară motivația, natura, scopul și mandatul din spatele creației omenirii. După cum arată clar această afirmație, *domnia* este scopul creației și existenței omului. Cuvântul „să domnească” de aici traduce cuvântul ebraic *mamlakah*, care poate fi tradus și ca „împărăție”, „domnie suverană” sau „putere regală”. În esență, omul a fost creat pentru a domni asupra pământului.

Primul lucru pe care omul l-a primit de la Creatorul său a fost „o împărăție”. Această misiune inițială și mandatul „împărăției” este scopul și motivația principală a Creatorului pentru ființele Sale umane. Domnia stabilește cadrul pentru toate dorințele, pasiunile și activitățile omului și este cheia împlinirii și păcii personale și colective. Ea este, totodată, fundația și sursa nevoii sale de a controla și stăpâni mediul și circumstanțele. Mandatul împărăției este ceea ce validează dorința omului de putere. Puterea este naturală pentru spiritul uman.

PIERDEREA PUTERII

Eșecul omului, prin neascultare față de Creatorul său, a dus la pierderea stăpânirii asupra pământului. El a pierdut mandatul împărăției, darul puterii divine. Pe scurt, omul și-a pierdut împărăția. Este important de menționat aici că, atunci când omul a căzut din har, el a pierdut o împărăție, nu o religie. El a pierdut stăpânirea asupra pământului; nu a pierdut Cerul. Prin urmare, omenirea nu caută o religie sau Cerul, ci își caută împărăția.

Aceasta este motivul pentru care religia nu poate satisface niciodată foamea adâncă din inima omului. Religia însăși este o căutare. Nicio religie nu poate înlocui împărăția sau umple golul din sufletul omului. Foamea inimii umane este pentru împărăția pierdută.

MESAJUL BIBLIEI

O privire atentă și onestă asupra textului biblic va dezvălui faptul că mesajul fundamental al acestei Cărți, adesea înțeleasă greșit, este despre un Împărat și o Împărăție. Biblia nu este în

primul rând despre o religie sau despre ritualuri, ci despre stabilirea stăpânirii unei împărății din tărâmul ceresc pe acest pământ. Este vorba despre un proiect divin de guvernare a pământului din Cer, prin intermediul omului. În termeni practici, Biblia este despre o familie regală mandatată să colonizeze pământul din Cer.

Acest mandat al Împărăției este prioritatea lui Dumnezeu, Creatorul, și obiectul căutării înnăscute a omenirii.

NEÎNȚELEGEREA LUI ISUS

Cred că nimeni care a trăit vreodată nu a fost mai neînțeles decât tânărul învățător care s-a născut, nu din preferință, ci din promisiune, din linia patriarhului evreu al Vechiului Testament, Avraam – Isus Cristos. Neînțelegerea lui Isus i-a determinat pe musulmani să Îl respingă, pe hinduși să Îl suspecteze, pe budiști să Îl ignore, pe atei să Îl urască și pe agnostici să Îl nege. Dar poate că cei care pretind că Îl reprezintă cel mai bine, creștinii, sunt, de fapt, cei care L-au înțeles cel mai greșit și, prin urmare, L-au reprezentat greșit.

Dacă afirmația mea anterioară ți se pare exagerată și departe de adevăr, îți recomand să citești restul acestei cărți înainte de a-ți închide mintea la această posibilitate. În viața mea, am fost nevoit să mă confrunt cu propriile mele defecte legate de înțelegerea lui Isus și a mesajului Său. Această carte va demonstra dincolo de orice îndoială faptul că mesajul, mandatul, pasiunea și scopul lui Isus nu au fost de a stabili o religie a ritualurilor și regulilor, ci mai degrabă de a reintroduce o *împărăție*. Tot ce a spus și a făcut Isus – rugăciunile, învățăturile, vindecările și miracolele Sale – s-a concentrat pe o împărăție, nu pe o religie. Isus era preocupat de Împărăție; acesta era prioritatea Sa, man-

datul Său ceresc.

Cei la care a venit mai întâi, evreii, L-au înțeles greșit pe Isus și L-au văzut ca pe un rebel, un neadaptat și un fanatic. În mintea lor, El era, cel mult, un învățător rabinic rătăcit, care răspândea erezii ce contaminau învățăturile și legile lui Moise și ale iudaismului. În realitate, ei redusese rămesajul lui Moise la o religie sofisticată, în care respectarea strictă a legilor devenise mai importantă decât scopul inițial al acelor legi. Și se așteptau ca Isus să facă același lucru. Intenția originală a mandatului lui Dumnezeu dat lui Moise nu a fost să stabilească o religie, ci o națiune de oameni care să Îl iubească, să Îl slujească și să Îl onoreze pe Dumnezeu – „o preoție împărătească, un neam sfânt” (v. 1 Petru 2:9).

Musulmanul Îl înțelege greșit pe Isus, ca fiind doar un alt profet dintr-o linie de profeți, care a fost un mare învățător, un om bun și un mare profet, dar care nu a reușit să aducă omenirii lucrarea terminată a răscumpărării.

Hindușii Îl înțeleg greșit pe Isus ca fiind un învățător bun, un om bun și doar o altă divinitate pe care să o adauge la lista lor de zei și care să slujească nevoii lor de siguranță spirituală.

Ateul, agnosticul și umanistul Îl văd pe Isus ca pe un simplu om, o figură istorică, pe care un grup de oameni rătăciți L-au transformat într-un zeu și într-un obiect de cult. Ei recunosc că Isus a existat, dar neagă orice miracol al Său, precum și pretenția Sa la divinitate.

Mass-media, oamenii de știință și persoanele seculare Îl văd pe Isus ca pe un subiect valid pentru investigare și critică. Ei Îl recunosc ca fiind un subiect interesant pentru argumente, teorii, discuții și dezbateri, ignorând pretențiile Sale la divinitate și punând la îndoială validitatea, integritatea și, uneori, însăși

existența Sa.

Creștinii L-au înțeles greșit pe Isus ca fiind întemeietorul unei religii și I-au transformat învățăturile și metodele în obiceiuri, iar activitățile Sale în ritualuri. Mulți I-au redus chiar și mesajul la nimic mai mult decât un plan de evadare pentru a ajunge în cer și promisiunile Sale la o simplă poliță de asigurare împotriva durerilor unui iad chinuitor.

Și totuși, un studiu simplu și o revizuire a mesajului și priorității Sale arată că Isus avea un singur mesaj, un singur mandat și o singură misiune – întoarcerea Împărăției Cerurilor pe pământ. Încă de la început, Isus a arătat clar că nevoia principală a rasei umane și singura soluție la dilema omenirii era Împărăția Cerurilor. Primele Sale declarații publice dezvăluie această prioritate a Împărăției:

*De atunci încolo, Isus a început să predice și să zică:
„Pocăiți-vă, pentru că Împărăția Cerurilor este aproape!” (Matei 4:17).*

„Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția Cerurilor!” (Matei 5:3).

Prima declarație a lui Isus a fost sosirea Împărăției Cerurilor. Soluția Sa pentru spiritul uman flămând și falimentar nu a fost o religie, ci Împărăția Cerurilor. Cu alte cuvinte, dacă ești sărac din punct de vedere spiritual, doar Împărăția îți va potoli și îți va împlini foamea. Împărăția este prioritatea lui Dumnezeu și trebuie să devină și prioritatea noastră dacă vrem să depășim confuzia religioasă și amenințarea autodistrugerii.

RELIGIE VERSUS ÎMPĂRĂȚIE

Puterea religiei constă în abilitatea ei de a servi drept înlocuitor al Împărăției, împiedicând, astfel, omenirea să caute adevărata soluție la dilema ei. Studiul meu despre natura religiei și a modului în care aceasta influențează procesul de căutare a Împărăției de către om a dezvăluit câteva adevăruri semnificative:

Religia îl preocupă pe om până când găsește Împărăția.

Religia este ceea ce face omul până când găsește Împărăția.

Religia îl pregătește pe om să părăsească pământul; Împărăția îl împuternicește pe om să domine pământul.

Religia se concentrează pe Cer; Împărăția se concentrează pe pământ.

Religia caută să ajungă la Dumnezeu; Împărăția îl reprezintă pe Dumnezeu venind la om.

Religia vrea să scape de pe pământ; Împărăția are impact asupra pământului, îl influențează și îl schimbă.

Religia caută să ducă pământul în Cer; Împărăția caută să aducă Cerul pe pământ.

Poate că acesta este motivul pentru care Isus s-a adresat într-un mod atât de ferm liderilor religioși ai vremii Sale atunci când a spus:

*Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi închideți Împărăția Cerurilor în fața oamenilor; nici voi nu intrați, și nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsați să intre!...
Vai de voi, cărturari și farisei ipocriți! Căci voi înconjurați marea și uscatul pentru a face un prozelit, dar când*

devine astfel, faceți din el de două ori mai mult un fiu al Gheenei decât sunteți voi! (Matei 23:13,15).

Atunci niște farisei și niște cărturari au venit din Ierusalim la Isus și L-au întrebat: „De ce ucenicii Tăi încalcă tradiția bătrânilor? Căci ei nu-și spală mâinile înainte să mănânce!” Isus le-a răspuns: „Dar voi de ce încălcați porunca lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre?” (Matei 15:1-3).

Și anulați astfel Cuvântul lui Dumnezeu de dragul tradiției voastre (Matei 15:6b).

Căci vă spun că, dacă dreptatea voastră nu o întrece pe cea a cărturarilor și a fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția Cerurilor (Matei 5:20).

Isus le-a zis: „Adevărat vă spun că până și colectorii de taxe și prostituatele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu!” (Matei 21:31b).

Din aceste cuvinte pare să rezulte clar faptul că religia este unul dintre cele mai mari obstacole în calea Împărăției. Poate că aceasta ar trebui să ne determine pe toți să mai aruncăm o privire asupra puterii religiei asupra vieții, a culturii și a societății noastre.

ÎNAPOI LA ÎMPĂRĂȚIE

Creștinismul ca religie este bine cunoscut, bine stabilit, bine studiat, bine cercetat, bine înregistrat și bine distribuit; dar se știe puțin sau nimic despre Împărăție. De fapt, majoritatea celor instruiți în instituții oficiale pentru a înțelege credința creștină și a propaga presupusul ei mesaj absolvă fără a urma vreodată vreun curs despre Împărăție. De multe ori, nu există ni-

ciun astfel de curs disponibil. Rezultatul este faptul că puțini așa-zisi slujitori și preoți hirotoniți au vreo pregătire formală legată de vreun concept al Împărăției. Prioritatea lor este mai degrabă propagarea religiei creștine decât a mesajului și conceptelor Împărăției lui Dumnezeu.

Această perpetuare a religiei creștine și a obiceiurilor și riturilor ei a lăsat un mare vid în lume, care trebuie și poate fi umplut doar prin înțelegerea Împărăției.

Din cartea aceasta vei învăța ce este o împărăție, în ce constă, cum funcționează și toate componentele care fac unică o împărăție. Totodată, vei descoperi diferența dintre o împărăție și o religie și modul în care aceasta se compară cu toate celelalte forme de guvernare. Vei fi instruit în privința principiilor conceptelor Împărăției, a modului în care acestea se raportează la viața ta de zi cu zi și a modului în care poți obține cetățenia Împărăției aici și acum. Cartea aceasta te va ajuta să înțelegi că nu îți poți însuși ceea ce nu înțelegi și nici să experimentezi ceea ce amâni. Acesta este ghidul tău practic pentru înțelegerea celui mai important mesaj pe care omenirea l-a primit vreodată; un mesaj pe care lumea întreagă are mare nevoie să îl audă. Cartea aceasta te va echipa nu numai pentru a primi acest mesaj, dar și pentru a-l împărtăși în mod eficient altora.

PRIORITATEA ÎMPĂRĂȚIEI

Era o dimineată toridă – peste 30 de grade – și umedă. Aveam doar cinci ani și eram entuziasmat. Căldura nu mă deranja, pentru că în acea zi fusesem ales să conduc jurământul școlii și intonarea imnului național. Stăteam cu toții acolo, peste trei sute de copii, îmbrăcați în uniforme – pantaloni scurți, maro, șosete lungi până la genunchi, cămăși albe, apretate și rigide, cravatele noastre mici – ținând în mâini steagul Regatului Unit. În timp ce ne angajam să onorăm și să ne supunem reginei regatului nostru, cântam cele două cântece care trebuiau învățate încă de la naștere. Fiecare dintre noi cunoștea fiecare cuvânt și cântam cu entuziasm și mândrie:

„Dumnezeu s-o apere pe regina noastră măreață, să trăiască regina noastră nobilă, Dumnezeu s-o ocrotească pe regină. Trimite-o victorioasă, fericită și glorioasă, născută să domnească peste noi, Dumnezeu s-o ocrotească pe regină”.

Apoi a urmat fluturarea steagului Regatului Unit al Marii Britanii, în timp ce vocile noastre umpleau văzduhul cu cel de-al doilea cântec:

„Britania stăpânește, Britania stăpânește valurile; britanicii niciodată, niciodată, niciodată nu vor fi sclavi”.

Mi-a luat aproape o viață întreagă să înțeleg, să apreciez și, într-un fel, să depășesc impactul acelor experiențe din copilărie care au făcut istorie. Astăzi înțeleg că ceea ce am trăit în acei ani de școală ilustrează natura împărățiilor. Eram în curs de a fi pe deplin colonizați – învățați să devenim adevărați supuși ai unui regat și credincioși supuși ai suveranității. Făceam parte dintr-un regat global, a cărui cultură era diferită de moștenirea noastră. În fiecare zi simțeam impactul unui regat străin.

Chiar și astăzi, 50 de ani mai târziu, impactul aceluia regat este încă vizibil, simțit, auzit și trăit în fiecare colț al națiunii noastre independente, Bahamas. Eu încă mai port cravată în călduri de 30 de grade, încă mai beau ceai în fiecare zi și încă conduc pe partea stângă a drumului. Într-un fel, cred că sunt încă, din punct de vedere mental, sub influența aceluia regat. Când regatul a devenit prioritatea noastră, impactul său a devenit realitate. Cartea aceasta este despre altă împărăție, al cărei steag ar trebui să îl ridicăm cu toții, și despre alt Împărat, Căruia ar trebui să Îi cântăm laude.

REDESCOPERIREA PRIORITĂȚII

Cel mai mare secret pentru o viață eficientă pe pământ este înțelegerea principiului și puterii priorităților. Viața pe pământ nu prezintă o provocare mai mare decât cerințele zilnice complicate de a alege între alternative care concurează pentru tim-

pul nostru limitat. Viața noastră este suma tuturor deciziilor pe care le luăm în fiecare zi, iar aceste decizii sunt determinate de prioritățile noastre. Modul în care ne folosim timpul zilnic ajunge, în cele din urmă, să ne definească viața. Viața a fost concepută să fie simplă, nu complicată, iar cheia simplificării vieții este *stabilirea priorităților*. Identificarea priorităților corecte și bune este esențială pentru o viață împlinită și de succes. Așadar, care este principiul și conceptul de prioritate?

Prioritatea este definită ca:

- Lucrul principal.
- Punerea lucrurilor importante pe primul loc.
- Stabilirea celui mai important lucru.
- Obiectivul principal.
- Așezarea în ordinea importanței.
- Acordarea celei mai mari valori și importanțe.
- Primul dintre toate celelalte.

Dacă prioritățile noastre determină calitatea vieții și dictează toate acțiunile și comportamentele noastre, atunci este esențial să ne înțelegem și să ne identificăm prioritățile. Cea mai mare tragedie în viață nu este moartea, ci viața trăită fără un scop, viața cu priorități greșite. Cea mai mare provocare a vieții este să știm ce trebuie să facem. Cea mai mare greșală în viață este să fii ocupat, dar nu eficient. Cel mai mare eșec al vieții este să ai succes în sarcina greșită. Succesul în viață se măsoară prin folosirea eficientă a timpului.

Timpul este adevărata măsură a vieții. De fapt, timpul este moneda vieții. Modul în care îți petreci timpul determină calitatea vieții și a morții tale. Devii ceea ce cumperi cu timpul tău. Fii mereu conștient de faptul că tot și toți cei din jurul tău con-

curează pentru timpul tău. Timpul tău este important pentru că timpul tău este viața ta. Iar cheia folosirii eficiente a timpului este stabilirea priorităților corecte. Cel mai important lucru pe primul loc!

Când prioritățile tale sunt corecte, îți păstrezi și îți protejezi viața. Prioritatea corectă este principiul progresului, pentru că atunci când îți stabilești prioritățile în funcție de scopul și obiectivele tale, progresul tău este garantat. Prioritatea corectă îți protejează timpul. Când stabilești priorități corecte, folosești timpul pentru scopuri intenționate; timpul tău nu este abuzat sau irosit. Prioritatea corectă îți protejează energia. Prioritatea corectă îți protejează talentele și darurile. Prioritatea corectă îți protejează deciziile. Prioritatea corectă îți protejează disciplina. Prioritatea corectă îți simplifică viața.

Eșecul de a stabili priorități corecte te face să îți irosești cele mai importante resurse: timpul și energia ta. Când prioritățile tale nu sunt corecte, te vei trezi ocupat cu lucruri greșite, acordând prea multă atenție detaliilor nesemnificative, făcând lucruri inutile sau devenind preocupat de lucruri neimportante. Prioritățile incorecte din viața ta te vor face să investești în lucruri mai puțin valoroase, să te angajezi în activități ineficiente și să abuzezi de darurile și talentele tale. În cele din urmă, aceasta va duce la pierderea scopului, ceea ce rezultă în eșec.

De ce este atât de important acest principiu al priorității în discuția noastră despre Împărăție? Pentru că, dacă prioritatea este esența vieții, atunci ar trebui să dorim să știm care ar trebui să fie prioritatea noastră în viață, astfel încât să putem trăi eficient. Te-ar putea surprinde să afli că majoritatea oamenilor din lume sunt conduși de priorități greșite care le ocupă și le

controlează toată viața. Care sunt aceste priorități care stăpânesc majoritatea rasei umane?

Răspunsul se găsește, probabil, în lucrarea cercetătorului comportamental și psihologului Abraham Maslow, care, după ce a studiat motivațiile comportamentului uman, a concluzionat că tot comportamentul uman este condus de aceeași „ierarhie a nevoilor” de bază:

- Apă.
- Hrană.
- Îmbrăcăminte.
- Adăpost.
- Protecție.
- Siguranță.
- Conservare.
- Autorealizare.
- Semnificație.

Este important de menționat că Maslow a enumerat aceste nevoi motivaționale în ordinea priorităților. Poate că, dacă am fi sinceri, am fi de acord: „cursa șobolanilor” umană tinde într-adevăr către toate aceste lucruri. Mergem la muncă în fiecare zi, iar unii au chiar două sau mai multe locuri de muncă, doar pentru a ne asigura apa, hrana, îmbrăcăminte, locuința și protecția. Ce tragedie, să ne gândim că prioritatea de bază care îi conduce pe majoritatea oamenilor este simpla supraviețuire!

Te-ar surprinde să afli că majoritatea religiilor sunt construite în jurul promisiunii de a satisface aceste nevoi fundamentale ca prioritate? Satisfacerea nevoilor umane este premisa tuturor religiilor. Un element comun al tuturor religiilor este efortul de a mulțumi sau de a îmbuna vreo zeitățe pentru a-i asigura

nevoile de bază, cum ar fi o recoltă bună, vreme favorabilă, protecție de dușmani etc. Un alt factor pe care toate religiile îl au în comun este faptul că obiectivul lor principal sunt nevoile închinătorului. Prioritatea în rugăciunile și cererile religioase sunt nevoile personale. Nevoile umane conduc religia. O mare parte din ceea ce noi numim „credință” nu este altceva decât o luptă pentru lucrurile de pe lista lui Maslow.

PRIORITATEA LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a stabilit prioritatea Sa la începutul creației și a făcut-o clară prin propria Sa declarație către omenire. Isus Cristos a venit pe pământ și a restabilit prioritatea numărul unu a lui Dumnezeu. Ar trebui să fim surprinși să descoperim că prioritatea lui Dumnezeu pentru omenire este complet opusă priorităților omului? Să citim prioritatea lui Dumnezeu pentru omenire, așa cum a fost enunțată de Domnul Isus. În primul Său discurs, în care Și-a prezentat misiunea și mesajul principal, Isus a stabilit prioritatea lui Dumnezeu pentru toată omenirea prin câteva afirmații puternice și directe:

De aceea vă spun: nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea, nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca! Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? (Matei 6:25).

Observați că această afirmație provoacă direct ierarhia nevoilor lui Maslow și contrazice ordinea acesteia. Afirmația lui Isus expune, de asemenea, prioritatea defectuoasă a omului și confirmă preocuparea noastră cu lucrurile mai puțin importante. Avertismentul Său de a nu ne îngrijora implică faptul

că aceste nevoi de bază pentru întreținere nu ar trebui să fie principalul motivator al acțiunilor umane. Cuvântul *a te îngrijora* înseamnă: a te consuma la nivelul gândurilor, a stabili ca prim interes, preocupare mentală, preocupare prioritară, frică, teama de necunoscut și de a repeta viitorul asupra căruia nu avem control.

Continuând, Isus spune:

Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu adună în hambare. Și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai valoroși decât ele? Și apoi, cine dintre voi, îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la firul vieții lui?! (Matei 6:26-27).

Această afirmație sugerează faptul că valoarea noastră personală este mai importantă decât nevoile noastre de bază și nu ar trebui sacrificată niciodată de dragul acestor nevoi.

Și de ce vă îngrijorați de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu atenție cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu trudesc din greu, nici nu torc. Și totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată gloria lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre ei! Iar dacă Dumnezeu îmbracă astfel iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cup-tor, oare nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?! (Matei 6:28-30).

Esența acestor versete este că încrederea noastră în obligația și angajamentul Creatorului nostru de a susține creația Sa ar trebui să ne conducă să ne transferăm prioritatea de la nevoile noastre umane de bază la prioritatea cultivării și menținerii unei relații sănătoase cu Împărăția Sa și cu El Însuși.

Așadar, să nu vă îngrijorați zicând: „Ce vom mânca?” sau „Ce vom bea?” sau „Cu ce ne vom îmbrăca?”, căci toate aceste lucruri neamurile le caută! Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți nevoie de toate acestea (Matei 6:31-32).

Cuvântul „neamuri” de aici sugerează că religia nu ar trebui să fie motivată de impulsurile de bază ale nevoilor umane de hrană, apă, îmbrăcăminte, adăpost și altele asemenea.

Căutați mai întâi Împărăția (lui Dumnezeu) și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra (Matei 6:33).

Aici, Isus enunță prioritatea numărul unu a lui Dumnezeu: *Căutați mai întâi Împărăția Sa.*

Aceasta este cea mai importantă afirmație făcută de Domnul Isus și stabilește care ar trebui să fie prima prioritate în viața noastră. Isus identifică Împărăția ca fiind mai importantă decât hrana, apa, îmbrăcăminte, adăpostul și orice altă nevoie umană de bază. Așadar, conform evaluării Sale, care ar trebui să fie prioritatea și preocuparea principală a oamenilor în viață? Împărăția lui Dumnezeu. Prioritatea numărul unu a lui Dumnezeu pentru omenire este ca noi să descoperim, să înțelegem și să intrăm în Împărăția Cerurilor. Această prioritate este ceea ce m-a motivat să scriu cartea aceasta. Prioritatea tuturor oamenilor este ascunsă în cuvintele: *„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra”.*

Această declarație a lui Isus sugerează, de asemenea, că trebuie să existe ceva în privința Împărăției care le-a scăpat oamenilor sau pe care l-au înțeles greșit. Dacă toate lucrurile pe care le urmărim și pentru care ne străduim să trăim și să supravie-

țuim se află în Împărăție, înseamnă că am greșit și poate că ne-am impus nouă înșine greutăți, stres și frustrări inutile.

Nu vă îngrijorați deci de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngrijora de ea însăși. Îi este de ajuns zilei necazul ei (Matei 6:34).

MISIUNEA PRIORITARĂ A LUI DUMNEZEU PENTRU OMENIRE

În ultimii 35 de ani, acest mandat simplu dat de Isus Cristos a fost misiunea vieții mele. Și continuă să îmi reglementeze deciziile de viață și astăzi. Beneficiile care au venit din acest angajament au depășit așteptările mele, acesta fiind unul dintre motivele pentru care sunt pe deplin dedicat să te ajut să înțelegi această minunată realitate a vieții în Împărăție. Mai jos am prezentat procesul practic de îndeplinire a acestui mandat, astfel încât să poți vedea clar că aceasta este o prioritate pe care trebuie să o reordonăm.

Prima noastră instrucțiune de la Isus este să căutăm. Aceasta înseamnă să urmărim, să studiem, să explorăm, să înțelegem, să învățăm și să reflectăm. Cei care caută trebuie să aibă o dorință de a cunoaște și o pasiune pentru obiectul căutării lor. A căuta înseamnă a dedica efort susținut și a te preocupa de ceea ce cauți. Împărăția trebuie urmărită, studiată, înțeleasă și învățată.

În al doilea rând, Isus ne spune să căutăm *mai întâi* Împărăția. Cu alte cuvinte, Împărăția trebuie să fie prioritatea noastră principală, cel mai important lucru, pe care să îl așezăm înaintea tuturor celorlalte. Trebuie să acordăm cea mai mare valoare Împărăției lui Dumnezeu, punând-o mai presus

de orice, ca obiectiv principal. Împărăția trebuie să fie mai presus de orice altceva și nu trebuie să aibă concurență. Ea trebuie să fie cea mai înaltă prioritate a noastră.

Apoi, Isus ne îndrumă să căutăm mai întâi *Împărăția*. Acesta este aspectul cel mai important al mandatului și trebuie luat în considerare cu atenție. În primul rând, este esențial să înțelegem că, deoarece o împărăție nu este o religie, prioritatea omenirii nu ar trebui să fie căutarea unei religii sau a unor ritualuri. Cuvântul „împărăție” din acest verset este *basileia* (NT: 923), echivalentul grecesc al termenului ebraic *mamlakah* (OT: 4467), tradus în Geneza 1:26 ca „domnie”. Ambele cuvinte înseamnă stăpânire, stăpânire suverană, împărăție, domnie sau putere regală. În cartea aceasta, ne vom concentra în detaliu asupra acestui concept, deoarece ar trebui să fie prioritatea noastră și pentru că, în majoritatea culturilor moderne, este un concept fie necunoscut, fie greșit înțeles.

În termeni practici, o împărăție poate fi definită ca „stăpânirea suverană a unui rege asupra unui teritoriu (domeniu), influențându-l prin voia, scopul și intenția sa”. În acest text biblic, cuvântul „împărăție”, așa cum este folosit de Isus, se referă la guvernarea lui Dumnezeu, domnia Sa, stăpânirea Sa asupra pământului. Împărăția lui Dumnezeu înseamnă voia lui Dumnezeu împlinită, jurisdicția lui Dumnezeu, influența Cerului, administrarea lui Dumnezeu și impactul și influența lui Dumnezeu.

În cartea aceasta, vom folosi următoarea definiție operațională:

O împărăție este...

Influența de guvernare a unui rege asupra teritoriului

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Principiile împărăției

de Myles Munroe

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/myles-munroe/principiile-imparatiei-139.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare